

процесу та вирішення завдань дослідження. Головними з них визначено: мотиваційно-спонукальні, формувально-практичні (концентричний метод, методів синхронно-асоціативного засвоєння навчального матеріалу, поетапне формування практичних і творчих навичок, організацію освітнього процесу на засадах посилення внутрішньо-предметних, міждисциплінарних зв'язків та налагоджування міжциклової координації), формувально-когнітивні (поєднання дедуктивного та індуктивного методу, організації самостійної музично-пізнавальної діяльності із застосуванням методів самоорганізації, рефлексивно-спрямованих методик, зокрема – мультимедійного супроводу занять, застосування фахово-ігрових форм навчання, комплексу інформаційно-комунікативних технологій та технічних засобів навчання з метою наближення освітнього процесу до реальних умов майбутньої професійної діяльності студентів

ЛІТЕРАТУРА

1. Побережна Г. І. Проблеми інтегрованого викладання музично-теоретичних дисциплін у педвузах / Г.І. Побережна, Т.В. Щериця // Вісн. Житомир. Держ. Ун-ту ім. І. Франка. – 2005. – № 21. – С. 16-18. Побережна Г. І., Щериця Т. В. Загальна теорія музики / Г. І. Побережна, Т. В. Щериця. – К : Вища школа, 2004. – 303 с.

2. Щериця Т. Музично-теоретична підготовка вчителів музики. [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/pspo/2006_12_2/doc_pdf/Schericya_st.pdf

3. Юник Д. Г. Опанування музичною інформацією в контексті довільної та мимовільної пам'яті інструменталістів / Д. Г. Юник. [Електронний ресурс]. Режим доступу : [http // /bitstream/123456789/5707/1/Yunyk.pdf](http://bitstream/123456789/5707/1/Yunyk.pdf)

Яна Андрющенко,

студентка 3 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **Ю. П. Тараненко,**

к. п. н, ст. викладач (БДПУ)

ХОРЕОГРАФІЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ УЯВИ ТА ФАНТАЗІЇ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Молодший шкільний вік є сенситивним періодом для розвитку спеціальних здібностей. Сучасна психологічна наука стверджує, що дітям цього віку притаманні конкретність і образність мислення, емоційне сприйняття дійсності та активне ставлення до неї.

Дослідження Л. Виготського, В. Давидова, Є. Ігнат'єва, В. Крутецького, Н. Лейтеса, Я. Пономарьова, С. Рубінштейна та інших вказують на те, що уява та фантазія виступає не тільки передумовою ефективного засвоєння учнями нового навчального матеріалу, але і є умовою творчої переробки наявних знань у дітей.

Серед багатьох видів мистецтв хореографія має найбільший потенціал у розвитку уяви та фантазії дітей молодшого шкільного віку, бо

мистецтво танцю є синтетичним.

Теоретики хореографічної педагогіки Л. Богаткова, А. Шевчук та ін. вважають, що залучення дитини до танцювального мистецтва важливе для її духовного розвитку, формування необхідних моральних якостей, розкриття творчого потенціалу, розвитку уяви та фантазії.

Проблема розвитку уяви та фантазії в хореографії є однією з центральних у педагогіці і потребує ґрунтовного аналізу.

Мета дослідження полягає у визначенні педагогічних умов розвитку уяви та фантазії дітей молодшого шкільного віку засобами хореографії.

Хореографічне мистецтво займає в розвитку уяви та фантазії чільне місце. Воно через хореографічні вправи, дії розвиває пластику рухів, чуття гармонії, образне сприймання музики, дарує переживання радості вільного володіння моторикою власного тіла [2, с.15].

На основі аналізу мистецько-педагогічної літератури (С. Акішев, А. Акбарова, О. Мартиненко, Ю. Тараненко, Т. Чурпіта, А. Шевчук та інші) нами визначені педагогічні умови розвитку уяви та фантазії дітей молодшого шкільного віку на хореографічних заняттях. До них ми віднесли: стимулювання творчого інтересу дітей, емоційне переживання на заняттях, використання ігор, включення у вправи цікаві аналогії з тваринним світом та наслідування, створення ситуації з можливістю вибору.

Розкриємо їх більш детально.

Стимулювання творчого інтересу дітей передбачає використання в хореографічній діяльності наочних засобів – репродукцій картин відповідно до теми заняття, малюнків з зображеннями емоційних станів героїв казок, пісень, які діти повинні відтворити через міміку, пантоміму і рух.

Емоційне переживання – це створення ефекту здивування, захоплення, незвичайності наведеного факту. Доступні розумінню дітей пояснення педагога-хореографа сприяють створенню позитивного емоційного фону всієї їхньої творчої діяльності, розвитку фантазії. Імпровізація розкріпає почуття, дає розрядку емоціям: можна і поплакати, і посміятися разом з героями, пройти через різні випробування.

Використання ігор для дітей молодшого шкільного віку на хореографічних заняттях сприяє розвитку колективної творчості, визначає характер, темперамент, схильності, формує образне мислення, фантазію і музичну пам'ять.

На хореографічних заняттях для дітей молодшого шкільного віку необхідними складовими вправ і ігор є цікаві аналогії з тваринним світом й усією живою природою та наслідування. Дітям дуже подобається зображати у танці як ходить лелека, неповоротне медвежа, як «хитрує» лисиця, кружляють і падають листочки тощо.

Створення ситуації з можливістю вибору стимулює розвиток уваги, логічність мислення, пам'ять. Наприклад, діти самостійно добирають один із кроків (танцювальний крок, ходьба на п'ятках та інші) до прослуханого фрагмента музики або визначають, який із вивчених раніше танцювальних рухів вибрати при інсценізації казки чи пісні.

Отже, хореографія є засобом розвитку уяви та фантазії дітей молодшого шкільного віку. Танцювальні вправи, ігри, дії розвивають

пластику рухів, чуття гармонії, образне сприймання музики, дарують переживання радості вільного володіння моторикою власного тіла.

ЛІТЕРАТУРА

1. Медвідь Т.А. Хореографічне мистецтво як фактор творчої діяльності дитини / Т.Медвідь// Вісник Львівського університету : збірник наукових праць. Серія «Мистецтвознавство».- Вип.14.- Львів: Видавничий центр Львівського національного університету ім. Івана Франка, 2014.- С.148-154.

2. Фриз П. Зміст, форма і сутність хореографічної культури та її вплив на творчий розвиток особистості дитини / П. Фриз. // Музикознавчі студії : Наукові збірки ЛДМА імені М. Лисенка. – Львів. – 2007. – Вип. 16.С .15-23).

Марина Бережняк,

студентка 1 курсу,

освітнього ступеня – магістр

факультету психолого -педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **В. В. Бурназова**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ СОЛЬФЕДЖІО

Актуальність. Високі темпи розвитку науки, тяжіння національної освіти до демократично-гуманістичних цінностей, вибір магістрального спрямування на модернізацію та інтеграцію вітчизняної системи освіти, зокрема музичної, у міжнародний освітній та науковий простір зробили актуальним питання введення інноваційних методів і форм роботи. ХХІ сторіччя ознаменувалося великим проривом у реформуванні вітчизняної освіти: широким введенням мультимедійних технологій, укоріненням болонських реформ вищої школи, зміною акцентів у системі базової освіти, спрямованістю освіти на практичне застосування здобутих компетентностей та розуміння подальшого їх використання, підготовкою до впровадження системи School NAB, оптимізацією навчальних програм. Однією з найактуальніших проблем сучасної педагогіки на даний момент є введення нових педагогічних технологій в освітній процес. Це стосується у повній мірі й музичного виховання. Сучасна музична освіта потребує нових ідей, нових підходів в організації освітнього процесу.

Ступінь досліджуваності проблеми. Музична освіта у сучасному вимірі не може існувати поза процесами постійної модернізації. Реалії сьогодення обумовлюють невідкладність розбудови першої її ланки – початкових мистецьких закладів освіти. Важливою частиною музичної освіти є музично-теоретичні дисципліни, зокрема предмет сольфеджіо, який закладає основи музично-теоретичних знань та націлений на всебічний розвиток музичних і загальних здібностей дітей, але який наразі залишився найменш зачепленим інноваціями. За останні роки в Україні немає досліджень з цього питання, не запропоновано жодної альтернативної методики навчання сольфеджіо для спеціалізованих мистецьких закладів освіти, а зарубіжні авторські методики та методичні напрацювання вітчизняних педагогів через принципові розбіжності з